Rimaszombat, 1903. január 8. 2. szám. Huszonnegyedik évfolyam.

Szerkesztőség:
Rimaszombat, Kossuth Lajos-uteza 37. szám. Ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden közlemény és levelezés.

Bélyegtelen levelet nem fogadunk el.

Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja:
Egész évre . . 8 korona.
Fél évre . . 4 korona.
Negyedévre . . 2 korona.

GÖMÖR-KISHONT
VÁRMEGYEI KÖZLÖNY.

MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER: CSÜTÖRTÖKÖN.

Felelős szerkesztő: Dr. TERHES SÁMUEL.

Kiadó-hivatal:
Rimaszombat, Deák Ferencz-u. 8. sz. a. a könyvkereskedésben — Ide intézendők a kiadó hivatalt illető előfizetés, hirdetmény, nyilttér és egyéb felszólalások.

A hirdetés díja:
Egy háromhasábos petitsor térfogata . . . . 12 fillér.
Többszöri hirdetésnél árkedvezmény.

Nyilttér: . . . .
Egy sor . . . . 40 fillér.

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont" kiadóhivatala, nemkülönben minden hazai postahivatal, az előfizetés legczélszerübben posta-utalvány utján eszközölhető. — **Hirdetést csak a kiadóhivatal vesz fel.**

BORNEMISZA LÁSZLÓ.

1878—1903.

Ifjui nemes ambitió és munkakedvtől buzditva jelentkezett vármegyénk ezen ma ép oly szerény, mint kimagasló alakja 25 év előtt a közszolgálat sorompói előtt, hogy vármegyéje közigazgatásában szerény helyet kérjen, melyen tudását, szorgalmát érvényesitse s életét férfiui ambitiója tisztességes kielégitésének szentelhesse.

A közbizalom a jelentkezést szivesen vette, — a jegyzői karba beválasztá, s egyenisége hivatottságát ismerve és tudva, közszolgálati pályájához a legszebb reményeket füzte.

25 év előtt még más volt a vármegye, mások a politikai és társadalmi viszonyok.

A királyával csak imént kibékült nemzet önálló állami háztartását lázas tevékenységgel igyekezett berendezni, s ebben a vármegyéknek az eddigitől lényegesen eltérő szerep és sokkal szerényebb hely és müködési tér jutott.

Mindazáltal — vagy éppen azért az érdeklődés a vármegyei ügyek intézésénél nagy és nyomatékos volt. És ha az államfentartó elemek — felszabadulván a Bach- és Schmerling-rendszer jogfosztó nyügétől — a vármegye önkormányzatában kellő müködési tért nyertek, s társadalmi tevékenységük irányitását a legnemesebb hazafias eszmék mozgatták, talán még nagyobb erővel léptek előtérbe a hazafias állameszme ellenségei, s gonosz czéljaik megvalósitására társadalmi góczpontokat szerveztek, sőt erősségek alapjait rakták le, s ezen exterritorialis sánczmüveik kiépitésénél vármegyénket kedvező harczászati terepnek ismervén fel, itt is széltében elhelyezkedtek, s támadó csatákra kezdtek felkészülni.

Hála és köszönet vármegyénk vezérlő férfiai hagyományos hazafias — még politikai árnyalatok által sem zavart egyetértő zászlóbontásának!

Elismerés — a legjobban szorongatott polgári és városi elem önzetlen és lelkes csatarendbe vonulásának.

A küzdelem megindult és a kemény ütközetek megvivattak — sőt utócsatározások folynak még ma is, — de az eddigi eredmény az, mert csakis az lehetett, hogy vármegyénkben ezen elem legyüretett, erődített pontjai bevetettek, azokra a magyar nemzeti tricolor ismét feltüzetvén, a vármegye békéje teljes helyreállitása, legutolsó akadályainak leküzdése képezi még a további feladatot.

Ezen mozgalomban minden tényező egyénisége teljes sulyával vett részt, annak vezérlő táborkarát azonban vármegyénk vezető férfiai alkották.

Boldog emlékü Fáy Gusztáv főispánunk, korát meghaladó érdeklődéssel, szivósággal, nagy élettapasztalatokkal; nagyerélyü alispánunk Szontagh Bertalan megalkuvást nem türő, semmi ütközet elől ki nem térő erélyével, valának a küzdelem vezetői. A csoportvezérek, a táborkarbeliek a vármegyeházán kisebb állásokban szolgálták a szent ügyet.

Ily táborkarban, ily férfiak között, ilyen közszolgálati iskolában és társadalmi athmosphaerában nevelkedett és emelkedett fokról-fokra a mi akkori aljegyzőnk s mostani alispánunk: Bornemisza László.

Jeles, jó deáknak — kitünő iskola!

A közszellem, a közvélemény, elég jó bizonyitvánnyal is honorálta, midőn a többség alispánnak választá.

Ezen nagy lelkesedéssel, leirhatatlan izgalommal végbement alispánválasztásra ki ne emlékeznék? Bizony pedig vannak, kik mégsem emlékeznek mert azóta váltak férfiakká!

Három nagy párt! Három kiválóan jeles és érdemes jelölt! Bizony mondom, nehéz volt választó polgárnak lenni! Nagyobb megpróbaltatásnak nem is voltunk mi szavazó emberek kitéve soha! A bizalmat és nagyrabecsülést mi Bornemisza-pártiak is megszavaztuk volna, mind a két más jelöltnek, — érezve azok kellő reátermettségét, ismerve jellemüket, tudásukat, — de csak egyre szavazhattunk.

És miután nem volt ok mellőzni a soron lévő jegyzőt, és miután ő, közelismert vármegyei müködésével, a nagyobb — e vezérlő állashoz megkivántató közbizalmat, a szavazás eredményeivel de sokkal szelesebb rétegekben is kiérdemelte — alispánnak választatott.

E széket nehéz viszonyok közt foglalta el, sok-sok idő kellett, mig abban őt mindenki szivesen látta, s ott kivánja látni ideje végeig.

A helyet bold. emlékü Szontagh Bertalan alispánunk örökeként foglalta el, a kiben egy hatalmas alispáni lelek lakozott, az erély minden attributumaival, a hatalomnak csakis kivételesen megtürt s csakis személyéhez füzött állandó gyakorlása mellett.

A hatalom ily ősereje nem örökölhető s többé alig kiküzdhető!

A hangulat — a veszedelmes hullámokat tartósan felkorbácsolt választási küzdelem miatt — soká terhes és viharos volt.

A politikai legkör ujabb pártalakulások, kormányváltozások, heves választások folytán nem ritkán tikkasztó lett.

A főispáni állás is megüresedett, majd vármegyénk egyik közkedveltségü fiatal előkelőségével töltetett be.

Majd ez állás a kormányhatalom terjeszkedése folytán mind praedominansabb lett.

A közhatalomnak megosztása bizonyos változást szenvedett. A vezereszmék, az eljárási modozatok, — a politikai jelszavak — sőt a közigazgatás nyilvános és közjellegü igényeinek irányitása nem mindig itt lenn és a vármegyeházán, hanem Budapesten és képviselő-körökben jutottak kifejezésre.

A képviselővalasztási mozgalmak a legtöbb helyt elkeseredett harczokat provokáltak s a közigazgatás vezetőjének — ezen heves — sokszor személyes mozgalmaktol való tapintatos távolmaradását parancsolták,

A nemzetiségi eszme helyenként teljesen elnémitva — bár figyelemmel kisérést igényelt, de engesztelő, békeltető politikát is követelt, a hol pedig az ma is aktiv és agressiv, ott a további harcz és küzdelem meg nem szünését provokálja a teljes fegyverletételig.

Ilyen helyzet, legkör és nehéz körülmények közt foglalta el és tölti be nagyrabecsült férfiunk az alispáni széket.

És ezen széket már három választáson át nemcsak megtartani, de reá termettsége folytán már most az önbizalom, szeretet és nagyrabecsülés fényes megnyilatkozása által megtudta szilárditani.

TÁRCZA.

Sötét az ég . . .

Sötét az ég, fellegborúja
Napot takar, sugarat ólt.
Ragyogva bár kéken mosolygott
Alá; — fénye, világa volt.

Fényét pazaran szórta, ontá
Ki, felgyúl a távol, közel.
Lángot kapott; — a völgyet halmot
Arany tenger öntötte el.

Sötét az ég, vihar közelget.
Szárnyat ha még felzúgva bont.
A barna felleg, felhő tábor
Villámot ott villámra ont.

Sötét az én egem gyakorta.
Elveszti fényét, sugarát.
Mi biztatón inte felém: el
Kékje — sugárzó mosolyát.

Borulat ül lelkemre, bánat.
Súlyos, nehéz, vigasztalan.
Minő az éj, mélységes éj, ha
Világtalan, csillagtalan.

Borulat ül, — legyen! boruljon
Ott fenn az ég! boritsa be
Olykor egem a bú, a bánat
Ontsa tüzét gyász fellege!

Nem rettegek! bizva nyugodtan
Tekintek a felhőkre fel.
Nem félem a vihart, ha zúgó
Szárnyán átcsap, ha zúgva kel.

Lezajlik az, ki ég villáma.
S a kizajlott felhők felett
Tarka fényiv, tarka szivárvány
Karolja át a kék eget.

Eloszlik a ború, a bánat.
Ej árnya a nap jöttekor.
Fény, arny rokon, — mi más az élet:
Örök könny és örök mosoly.

Borsody Béla.

Claire.

Irta: LOUIS NESTPAS. A „Gömör-Kishont" számára forditotta: TERHES SAMU.

Husz éves koromban kerültem Párisba. Az apám becsületes füszerkereskedő volt, de a fiából erővel minisztert akart nevelni. Igy kerültem husz éves koromban Párisba.

Az édes anyám nagy zokogással bocsátott utnak, az édes apám tele tömte pénzzel a tárczámat, mert hat a füszeres bolt jól jövedelmezett és igy telt miből.

Még azelőtt sohasem voltam Párisban. Eleinte nagyon roszul találtam magam a nagy kőfalak között. Vagytam vissza a füszeresbolt nagy szardellás hordói közé. De lassacskán megszokik az ember. Hamarosan elfeledtem a szardellás hordókat és megszoktam a nagy kőfalakat.

A nagy kőfalak közt lüktető zajos élet, az igazat megvallva, nem nagyon érdekelt. Mindig csendes, magambazárkózott ember voltam. Nem igen találtam nagy élvezetet a nagy város két kézzel kinálkozó gyönyöreiben. Nagyon hiányzott nekem a családi kör és ha szivesen járkáltam is a boulevardok népes asztfaltján, ha éjszakánként el is költöttem az otthonról kapott pénzmennyiségeket, mégis egy kissé kezdett untatni az egész nagyvárosi élet.

Már éppen azon ponton voltam, hogy nekifekszem könyveimnek és Isten segitségével igyekezni fogok édes apam kivánsága szerint miniszter lenni, mikor megismerkedtem Claire-rel.

Claire a Boulevard Saint Michelen, egy nagy üzletben volt alkalmazva, mint elárusitólány.

Három órától négy óráig zárva volt az üzlet. Az alkalmazottak oda jártak mindjárt, a harmadik házban levő kis korcsmába ebédelni.

Egyszer ebben az időtájban éppen arrafelé csavarogtam.

Látva a nagy csomó lányt, a mint vidáman nevetgélve mentek be a vendéglőbe, én is utánok mentem. Egy hosszu nagy asztal volt a számukra odateritve, azt körülülték és kaczagásukkal, pletykázásukkal egészen betöltötték a sötét, alacsony helyiséget.

Leültem a mellettök levő asztalhoz és szemügyre vettem őket. Mint egy csicsergő verébfészek, olyan gondtalanul zajongtak és egyáltalában nem hagyták magukat zavartatni az én bamészkodásomtól, sőt egyáltalában ügyet sem vetettek rám.

Nekem roppant megtetszett ez a vidám kis társaság. Szerettem volna közéjük ülni és otthonosan bizalmasan érezni magam közöttük, velök nevetgélni, diskurálni.

Különösen egy szőke kis leány nyerte meg tetszésemet, a ki a legvigabb, legpajkosabb volt köztük.

Ez a szőke kis leány volt Claire, a kit én később, mikor már megismerkedtünk Clairettenek hivtam.

Mert megismerkedtünk, a mi ugyan egy kissé nehezen ment.

Mikor visszamentek az üzletbe, én is utánuk mentem. Az utczán ácsorogtam, ott settenkedtem az üzlet előtt,

Az egykori nemes és erős ellenfelek állásának mindannyi oszlopaivá levének.

Tisztelve szeretett főispánunkkal őszinte egyetértéssel s közelismert tapasztalattal vezetik vármegyénk kormányát.

Székházunkban — e nagy elődök arczképeikkel is megörökitett dicső multját egy tisztességgel, értelemmel, jog- és igazságérzettel vezetett közigazgatás naponként lerakodó zománcza tényesiti meg és örökiti meg a történelem számára!

A vármegye igazgatása, a városok, községek erkölcsi, gazdasági, culturális ügyei; erdeklődésének, munkásságának, ügyszeretetének és gondosságának összes erőit hálás köszönettel elvezik és fogadják!

Az előkelő állásában megnyilatkozó számos kiváló tulajdonságai mellett alispánunk érdemkoszorujába a vármegye egész társadalma is siet egy örökzöld csokrot elhelyezni azon tevékenységeért, melyet a társadalmi élet mezején kifejteni szivesen szokott,

Ezen nagy és nemes munkálkodását a szigoru kötelességérzet, a tiszta becsületesség, az igazságszeretet és meltanyos humanitás szövétnekei világitják be. a családi boldogság lelket ápoló melege adja hozzá az ifjui kedélyt, az igaz barátok önzetlen gárdája az állandó munkakedvet; a vármegyei tisztikar a kor szinvonalán álló segédcsapatot és a teljesités, a végrehajtás erőforrásait; vármegyénk tisztelő közönsége a továbbszolgálás ambitióját, a népnek hálája a munkás élet megáldását!

Lapunk — mely vármegyénk vezérlő elemeivel mindenkor nemes együttérzésre törekedett, mely az érdemet, kiválóságot ünnepelni, a hálát és elismerést kifejezésre juttatni mindenkor kiváló feladatának ismerte, csak kedves kötelességet vélt teljesiteni az által, hogy nagyrabecsült alispánunk Bornemisza László ur kiváló közhivatali tevékenységének huszonötödik évfordulója alkalmából arra kéri az egek Urát, hogy néki: jelenlegi magas állásában vármegyénket még sok-sok éven át nemes ambitióval, nagy tudással, erélylyel és tapintatával kormányozhatni, állandó szellemi erőt és testi egészséget juttasson osztályrészeül!

A polczon, a melyre a közbizalom emelte, a közelismerés, a szeretet és őszinte ragaszkodás adjon neki továbbra is állandó munkakedvet, s ebben találja a becsületes munkája és érdemei jóleső jutalmát, állandó családi boldogságában pedig a mennyet a földön. ***

Agyagipar-iskolánkról

Kormányaink már jó idő óta fáradoznak azon, hogy a nép jólétét előmozditsák azáltal is, hogy annak helyenkint divó ősiparát a modern követelményekhez idomitva előbbre vigyék s igy a szinte ösztönszerü munkát a népnél öntudatossá, lelkében és szeme előtt becsesebbé, értékesebbé tegyék.

Számtalan különböző iparág van kifejlődve hazánk egyes vidékein a különben legegyszerübb, földmivelő nép körében, miknek müvelése ezak ugy apáról fiura száll; s némelyik ezek közül, ahelyett, hogy nemzedékről nemzedékre jutva, tökéletesbülne, — ellenkezőleg: hanyatlást mutat.

Sokat ezek közül a vasut forgalma, másokat a gyárak szaporasága végleg elgyöngitett; miáltal egész vidékek elszegényedtek: s megszületett a jámbor indulatu, szorgalmas nép szivében a téves szocziális tanok- és a kivándorlás iránti kedv és hajlam, miknek szomorn kinövéseit napról-napra tapasztaljuk. Lassankint kezdi elhagyogatni népünk ősi foglalkozását s ezzel egyidejüleg ősi erköleseit, hagyományait is, egyre szomorubb jelöül a a jelennek, de még inkább a reá váró jövőnek.

Vármegyénk lakóinak főleg három ős eredetü ipara volt: a bánya-, a fa- és az agyagipar. Az előbbi kettő már csaknem kizárólag a gyárakra szoritkozik, mig az utóbbi, kevés kivétellel, megmaradt a maga ős eredetiségében máig; művelői pedig napról-napra szegényednek s költöznek az agyagbányából — Amerika kőszénbányáiba. S itt, a hol ennek a földnek népe ezer, meg ezer esztendőkkel ezelőtt oly tökélyre tudta már emelni az agyagipart, mint a milyenre a sok helyütt található hamvedrekből következtetni lehet, — itt, az országhirü jóságu agyag kimerithetetlen bőségü hazájában, odajutottunk, hogy a nép ma már e foglalkozásból nem tud, vagy igen keservesen tud csak megélni.

Es ez az állapot már régóta tart igy, melynek lehető előnyös megváltoztatása érdekében méltán itt volt már az ideje annak, hogy azon tényezők, kiknek tisztükben s módjukben állt, — megmozgassák a kezükben lévő eszközöket.

Ugy tudjuk, hogy vármegyénk ezen hanyatló ipa rának fellenditése eredetileg a *Groó* Vilmos ideájá volt ezelőtt vagy tizenöt esztendővel. Tizenöt esztendő, s ebből különösen az utolsó kettőben kifejtett fokozottabb buzgalom kellett hozzá, hogy ez az idea tényleg testet öltsön, mig végre az állam Rimaszombatban csakugyan felállitotta az agyagipariskolát, melyhez a nép javára czélzó törekvésekért fiatalos lelkesedéssel áldozni tudó városunk egy minden tekintetben kiválóan alkalmas és bő helyiséget adott, megszerezvén még azt évente 40 köbméter fával is.

Az iskola helyisége 1902. évi május hó elsejére elkészült s benne megkezdte kisérletező működését az állam által kinevezett két kiváló képzettségü, művész számba menő szakember: *Egressy* Dániel igazgató és *Nagy* Sándor szaktanitó. E férfiak, tekintettel az iskola czéljaira, hogy t. i. a vármegyebeli fazekasok az eddiginél szebb, jobb tartósabb minőségü tárgyakat tudjanak előállitani lehetőleg a vármegyei agyagból, s hogy az előállitandó iparczikkek festését, zománczosását, égetését a lehető legjutányosabb módon s tetszetősebb formában, a megfelelő vegyitési arányok biztos ismeretében előállitani tudják, — folytonosan a legnagyobb szorgalommal kisérleteztek, hogy mire az iskola benépesül, módjukban legyen a tanitványok részére nyujtani mindazon ismereteket, melyekkel a kivánt s jelzett czélt azok elérhetik.

Minden intézkedés megvolt tehát téve arra nézve, hogy az iskola, mely 3 havi kurzusokban, az állam által nyujtandó teljes ellátás mellett van hivatva 10—10 fazekas iparost mesterségében ingyen tökéletesiteni, megkezdje működésit. S ennek daczára az, hónapokon át tanitvány nélkül volt; ugy, hogy már felmerült a kétség: valjon az állam és a város kifejtett nagy áldozatainak s az ügy iránt fáradozók odaadásának lesz-e egyátalán eredménye?

Hiába volt hirdetve pályázat jelentkezések iránt a „Hivatalos Közlöny"-ben, hiába előzte meg a hir jóval az iskola megalakulását, — nem jelentkezett senki sem. Nem csoda; uj és szokatlan intézményekkel a gyakran különben is elfogult nép nehezen barátkozik meg.

Végre is, vármegyénk *alispánjának* támogatása mellett, az iskola igazgatója maga sorra járta a vidéket s főleg *Kuna* Aurél, *Hevessy* László és *Ragályi Kálmán* szolgabirák segitségével tudott odajutni; hogy az érdekeltekkel megismertetvén az iskola czélját, tanitványokat gyüjthessen s azokat jelentkezésre birja.

Ez az életre való módszer tényleg szép sikerre vezetett s már idáig 24 en jelentkeztek. A tanfolyamon résztvevők legnagyobb részét *Sövete, Licze, Melléte, Deresk,* és *Perjése* szolgáltatták; mig méltán feltünik, hogy eddigelé *Susány, Fazekaszsaluzsány, Pongyelok* és *Szuha* alig vannak, vagy éppen nincsenek képviselve.

A tanulók belépési idejéből különben azt is láthatjuk, hogy a tanfolyam hivatott látogatói, kik a nyári időszakban többnyire földmiveléssel foglalkoznak, inkább csak a téli hónapokban vállalkozhatnak a tanfolyamon való részvételre. Nem szülhet tehát az intézet prosperálása iránt kétséget a jövőben sem az a bekövetkezhető eset, ha tán nyáron át az nem lenne benépesülve.

Az iskola tehát első 3 hónapos tanfolyamával e tél elején megnyilt s a jelentkezett 25 tanuló közül az első tiz munkába van.

Akinek módjában volt munkájokat megtekinteni, legteljesebb örömérzettel telt el a látottak felett. A legügyesebb előállitásban készitettek már: főzőedényeket, tányérokat, tálakat, tejes köcsögöket, korsókat, vajtartókat, befőttes-, tortás- és boros tálczákat: diszedényeket, különféle alaku, izléses vázákat, kosárkákat, dohány és szivar készleteket stb.; s ezeken kivül tanulják a formakészitést, festék és zománcz vegyitést és a kemenczeépitést. A tanfolyam bevégezte után minden tanuló ingyen megkapja az általa készitett munkáknak felét s haza viheti magával mintának.

De a legfőbb eredmény, a mit az intézet már elért (legalább az eddig részt vett tanulóknál) az, hogy a munkások teljesen megértették az intézmény czélját s annak eszméjével meg is barátkoztak; fontosságát belátják s magukat ott a lehető legjobban érezik.

Szükségesnek láttuk a rimaszombati agyagipar-iskola czélját, működését s eddig elért eredményét e kis vázlatban legalább némileg megismertetni a közönséggel egyrészt az itt-ott tapasztalt félreismerés eloszlatása, de másrészt az érdeklődésünkre igazán méltó intézmény iránti figyelem felköltése czéljából, kérve mindenkit, hogy a ki csak e nemes czél szolgálatára alapitott intézmény felvirágoztatása érdekében valamit tehet, tegye meg minél nagyobb buzgósággal. Szorgalmas, de szegény népünknek teszünk ez által jót első sorban, mig közvetve hasznára lehetünk vármegyénk közös javának is. Ne kicsinyeljük azt, a mi ez irányban már el van érve: mert ma még be se láthatjuk azt, hogy e szerény alkotás mily nagyra nőheti ki magát s hogy mily áldásos gyümölcsöket termelhet az még a messze idők folyamán!

M. P.

Nyilt levél.

Karczag városából küldöm e sorokat azokhoz, a kikhez tiszteletem, becsülésem s baráti szeretetem egész melegével ragaszkodtam. — Rimaszombatból való váratlan gyorsasággal történt elutazásom, ha öröm érzetét kelté is fel bennem, tudván azt, hogy e gyorsaság övéim, véreim közé helyez, a válás szomoru érzetét nem tudta elfojtani. Három és fél év, melyet Rimaszombatban töltöttem, rövid idő az ember életében, de elég hosszu arra, hogy egy várost ennyi idő alatt meg lehessen szeretni. Azt mondhatom, hogy ha nem Karczag lenne születésem helye, Rimaszombati szeretnék lenni. Mégis bucsuzás nélkül hagytam el! Kötelességem hivott gyorsan Karczagra! De azt nem mulaszthatom el, hogy ez uton Isten hozzádot ne mondjak kartársaimnak, barátaimnak, s mindazoknak, kik rokonszenvökkel, bizalmukkal megajándékozni szivesek voltak.

Karczag, 1902. deczember 26.

Dr. Szentesi Tóth Kálmán.

Hirek és vegyesek.

Olvasóinkhoz. Tisztelettel felkérjük lapunk mindazon olvasóit, kik még az előfizetést meg nem ujitották avagy hátralékaikat ki nem egyenlitették, hogy ugy az előfizetés megujitását, mint a hátralékos előfizetést kiegyenliteni sziveskedjenek. Tisztelettel

a „GÖMÖR-KISHONT" kiadóhivatala.

Ujévi üdvözletek. A helybeli kir. törvényszék hivatalnokai Vozáry György tvszéki biró vezetése alatt az ujév alkalmából testületileg üdvözölték szeretett elnöküket Kubinyi Aladárt, a ki az üdvözlő szónoklatra meghatottan válaszolt s a maga részéről szintén kitartó munkásságot és sok szerencsét kivánt az uj esztendőre buzgó munkatársainak. A vármegye tisztikara szintén tisztelgett a vármegye első tisztviselőjénél Bornemisza László alispánnál az uj év alkalmából. — A tisztikar jó kivánságait Lukács Géza vármegyei főjegyző tolmácsolta ékes szavakban. — Az alispán válaszában különösen kidomboritotta azt a nehéz helyzetet, a mely a közigazgatási tisztviselőkre az uj rendszer életbelépése alkalmából vár, és a nehéz feladat megoldásához kitartó munkásságot és szerencsét kivánt nekik; meghatottan vett bucsut a számvevőség és a vármegyei pénztárnak a vármegye kötelékéből kilépett tagjaitól és kérte őket, hogy azt a szeretetet a mely őket eddig a collegialitás kapcsával összefüzte, továbbra is őrizzék meg.

---

mig csak be nem csukták és nem jöttek kifelé az üzleti lányok.

Az alatt a hosszu ideig, mig az üzlet előtt várakoztam szépen kiterveztem, hogy meg fogom szólitani azt a szép szőke kis leányt. De mikor előttem kopogtak kis czipői az asztfalton, még se volt bátorságom hozzácsatlakozni.

Azontul minden időmet ott töltöttem az üzlet tájékán, de veleszületett gyávaságomnál fogva sokáig nem értem el semmi eredményt.

Egyszer aztán nagysokára mégis megismerkedtünk, Tetszettünk egymásnak és igy Clairette természetesen a szeretőm lett.

Nagy boldogságban éltünk együtt sokáig, körülbelül két esztendeig.

Bizony elég szegényes körülmények közt voltunk, mert az édes apám, mikor látta, hogy a fiából nem lesz miniszter, beszüntette a pénz küldözgetést. De hát mire van szüksége egy ilyen hatal szerelmes párnak.

Egy negyedik emeleti kis szobácskában olyan nagy boldogságban éltünk, hogy nem cseréltünk volna az igazi miniszterekkel sem.

Boldogságunk nem tartott sokáig.

Mikor eljöttek a ködös, borongós őszi napok, Clariette köhögni kezdett.

Eleinte azt hittük, hogy csak egy kis megfázás az egész, de szegény kis Clariette mindig jobban köhögött, arczocskájának rozsái és aranyos jókedve odalett, elmullott:

Az első emeleten lakott egy jóképü öreg doktor bácsi. Mikor egyszer Clairette egy heves köhögési roham után félájultan terült el a szegényes fiágyon berohantam hozzá.

A jó öreg szivesen nagy sietséggel jött fel a lépcsőkön, pedig bizony tudhatta, hogy orvosi honoráriumra ezektől a szegény szerelmes bolondoktól nem igen van kilátás.

Megvizsgálta Clairettet, olyan szépen, gondosan, mintha csak a saját édes leánya lett volna. Meg-megrázta a fejét. Láttam az arczán, hogy valami nagy baj van, de azért ő egész vidáman mondta:

— Nincs semmi nagyobb baj. Le kell feküdni az ágyba. Két hét mulva teljesen egészséges lesz. Csak bizony az utczára nem szabad kimenni, mert most nagyon ködös az idő.

Kikisértem az öreget. Odakint a garádicsnál megszoritotta a kezemet:

— Fiatal barátom. Ön férfi. Egy férfinek kötelessége, hogy minden bajban férfiasan viselje magát. Az a szegény kis lány valószinüleg meg fog halni rövid idő alatt. Lehet, hogy megmenthetjük életét. Én részemről mindent meg fogok tenni. Láttam önöket sokszor a lépcsőn fel vagy leszaladni, láttam hogy szeretik egymást. Tudom, hogy most nagy fájdalmat okozok önnek. De mégis szükségesnek tartottam ezt a nagy bajt önnel közölni, mert ennek a szegény kis leánynak az élete most az ön kezében. Neki nem szabad most szeretni. Egy csók, — egy halál. Legyen erős és reméljen!

Ott hagyott magamra. Magam sem tudom, hogy rögtön össze nem roskadtam a nagy fájdalomtól.

Hogy én elveszitsem az én kis Clairettemet, az én kis feleségemet! Hogy én ne csókolhassam az én kis Clairettemet!

Es erős voltam.

Egy iszonyu tél következett. Éjjel nappal az ágya mellett virrasztottam és lestük az öreg doktorral együtt a gyógyulását. De hiába reménykedtünk.

Nap-nap után, éj-éj után mult és eljött a tavasz, és eljött az az óra, a mikor Clariettenek meg kellett halnia.

Gyönyörü tavaszi nap volt. Bent az orvosságszagu szobában is éreztük a tavasz szerelmes illatát. Estefelé Clairette egy kicsit jobban érezte magát. Rávágyott a tavasz levegőjére és kért, hogy nyissam ki az ablakot.

A nyitott ablakon beömlött a tavasz egész élete. Mindaketten gyönyörrel szivtuk magunkba a virágfakasztó illatot. — Clariette egészen megerősödött attól a kis tavasztól, a mi az ablakon beáradt. Közelebb akart lenni az ablakhoz.

A szobánk egyedüli fényüzési darabját, egy ócska karosszeket odatoltam az ablakhoz. Clariettet jól becsomagoltam a takaróba, és odavittem a nagy karosszékbe.

Odatérdeltem a lábai elé, és ugy néztük egymást sokáig. — Be is esteledett és még mi mindig ott voltunk az ablak előtt. Az esti szellő is betolakodott a szobába és játszani kezdett a Clairette fürtjeivel.

Szegény kis Clairette csókra szomjazott. Egy édes szerelmes csókra. Odahuzott magához közel, egészen közel és elkezdett szenvedélyesen csókolni.

Es én nem voltam erős. Engem is elfogott a vad szenvedély és csókoltam én is végtől-végig azt a kis beteg testet.

Sokáig tartott a csók, az ölelés és mikor magamhoz tértem szerelmi mámoromból, éreztem, hogy az ajk, melyet csókolok, hideg. Meghalt az ölelés közt. Megöltem a csókjaimmal, gyilkosa lettem a szerelemmel.

Ezóta utálom a nőket, mindegyiken sajátságos hullaszagot érzek. Meg is mondtam ezt nekik és azért annyira megharagudtak, hogy ide hozattak a bolondok házába.

Könnyen kiszabadulhatnék, ha elmondanám a történetemet a főorvosnak. Akkor látná, hogy nem vagyok bolond.

De nem mondom el. Nagyon jól érzem itt magam, mert nincsenek itt nők, nem érzem azt a hullaszagot, a mely tényleg már csaknem bolonddá tett.

Wlassics Gyula Gömörben. Wlassics Gyula vallás- és közoktatásügyi miniszter a mult év utolsó napjaiban megyénkben tartózkodott. — Szentiványi Árpád országgyül. képviselőnek volt szivesen látott vendége és fiával együtt részt vett a házi ur által rendezett vadászaton.

Királyi kitüntetés. Dr. Harmatzy Dezső honvedelmi miniszteri titkárt, néhai Harmatzy Béla, volt rimaszombati főjegyzőnek szép tehetségü fiát ő felsége a Ferencz József rend lovagkeresztjével tüntette ki. Gratulálunk a szép kitüntetéshez!

Vadászat Deresken Mihalik Dezső Coburg herczegi uradalmi igazgató dereski vadászterületein a mult év deczember 27. és 28-ikán nagy hajtóvadászat tartatott, a melyen a murányvölgy egész intelligens vadász közönsége részt vett. — Két vaddisznó, két róka, hat őz és tizenhat nyul került teritékre. — A vadászaton majdnem szerencsétlenség történt, a menynyiben egy megsebesitett vadkan Bradofka Károly Coburg herczegi uradalmi erdőbiróra támadt. Szerencsére a hatalmas vérebek a válságos pillanatban lefülelték a megsebzett dúvadat.

Hálálozás. Özvegy Veres Lázárné született Fakla Janka, folyó hó 5-én elhunyt. A javakorában lévő 41 éves asszonyt a mult télen nálunk uralkodott tifuszjárványban megbetegedett s a tavaszszal elhalálozott férje elvesztése fölötti fájdalom mélyen leverte s fokozta betegségét, mely nemrégiben ágyba döntötte s általános részvétünkre sirba is vitte. Temetése nagy és impozáns részvét mellett f. hó 7-én ment végbe. — Nyugodjék békében!

A kassai állategészségügyi felügyelő: Koczourek Ferencz folyó hó 4-én városunkban időzött s itt a patkolási tanfolyamon résztvevők előhaladásáról személyesen győződött meg. Ugyanekkor megérkezett ide Kerekes Mór, az ide Brauner Gyula helyébe áthelyezett állatorvos is, ki e hó folyamán átveszi a hivatalt.

Méntelepi előbeosztás. Perczel Dénes kapitány, a debreczeni méntelep ideiglenes parancsnoka f. hó 2-án este városunkba érkezett s másnap a fedeztetési állomásokon elhelyezendő mének beosztásának előmunkálatát az itteni parancsnoksággal együtt elvégezte s f. hó 3-án elutazott. A méntelepi legénység szokás szerint ez idén is február hó 24-én vonul ki az állomásokra.

Korcsolya-estély. A helybeli korcsolyázó egylet f. hó 3-án kitünően sikerült tea-estélyt rendezett a „Három Rózsa" nagytermében. Különösen a leányok mulattak jól, mert a tánczos igen sok volt, leány pedig kevés; azért az asszonyok sem panaszkodhattak, mert éjféltájban már olyan jó hangulat uralkodott a teremben, hogy a házas emberek is tánczra perdültek s reggeli $^1/_2$5-ig abba sem hagyták. — A fiatalság is neki hevült és el lehet mondani, hogy a kik résztvettek a mulatságon, mind igen jól érezhették magukat s szivesen fognak visszagondolni a kellemes estére. — A jelen volt asszonyok névsora: dr. Baksay Dezsőné, özv. Beliczky Viktorné, Cseh Istvánné, Institórisz Endréné, Juhászné, Kolbay Sándorné, Marton Jánosné, Medveczky Sándorné, Molnár Józsefné, Nerhaft Antalné, özv. Pillerné, Ragályi Gézáné, dr. Rárossy Gyuláné, Samarjay Jánosné, Süteő Istvánné, Ternyei Jánosné, dr. Zehery Istvánné. Leányok: Beliczky Böske, Géczy Mariska, Illés Ilona, Institórisz Marcsa, Majthán Brigitta, Medveczky Erzsi és Kata, Piller Margit és Ilona, Ternyei Margit.

Anyakönyvi kinevezések. A belügyminiszter Gömör-Kishontvármegyében a derrói anyakönyvi kerületbe Elek Jenő helyettes jegyzőt, a helpaiba Zubriczky Pál segédjegyzőt és a serkeibe Rabin Jenő okleveles jegyzőt anyakönyvvezető helyettesekké nevezte ki.

Thea-estély Nagy-Rőczén. Folyó hó 24-én a városi vigadó renovált nagytermének felszentelése alkalmából Nagy Rőcze arany fiatalsága theaestélyt rendez. A mulatság iránt az egész vármegyében nagy az érdeklődés. Ismerve a nagyrőczei mulatságok kedélyességét, kiváló rendezését, feleslegesnek tartjuk további kommentárok kiséretében ezen tánczmulatságra a nagyközönség figyelmét felhivni.

A polgári olvasókör ez idei báljának napja már megvan állapitva. Február elsején rendezik ezt — a farsangi mulatságok egyik legszebb sikerü bálját — mely iránt a társadalom minden rétegében élénk az érdeklődés. Ez idén alig van kilátás nagyobbszabásu mulatságokra, s igy előreláthatólag kimagasló mozzanata lesz a farsangnak a polgári olvasókör balja.

Ujévi gratulácziók megváltása. A Coburg herczegi erdőtisztek az eléggé költséges és időt rabló ujévi köszöntéseket akként váltják meg, hogy egy megszabott évenkénti összeg befizetéséből oly alapot kivánnak teremteni, melyből annak idején inségben levő erdőtiszti özvegyeket vagy árvákat akarnak segélyezni, kiknek férjeik vagy atyjaik csak rövidebb ideig voltak szolgálatban és teljes összegü nyugdijat nem élveznek.

Ipartestület bálja. A rimaszombati általános ipartestulet a kebelében letesitendő iparos nyugdij-egylet alapja javára a „Három-Rózsa" vendéglő nagytermében f. hó 18-án zártkörü tánczvigalmat rendez. Kezdete fél 9 órakor belépti-jegy: január 16-áig a testületi irodában előre váltva 1 korona 60 fillér, a pénztárnál 2 korona. Felülfizetések köszönettel vétetnek és hirlapilag nyugtáztatnak. A mulatság élén számos tagból álló rendezőség van, s a jótékony czélt tekintve, remélhető, hogy ennek szép sikere is lesz.

Tájékoztató. A közönség tájékoztatása végett közöljük, hogy a vármegyei pénztárak átadása illetve átvétele miatt a helybeli kir. adóhivatalnál e hó 15-éig csak délelőtt vannak hivatalos órák.

Halálozás. A szomszédos Borsodvármegye kiváló képzettségü, jeles tollu főjegyzője Buthy Lajos, ki a „Borsodmegyei Lapok" Miskolczon megjelenő tekintélyes hirlap társtulajdonosa s sok éven át szerkesztője és belső munkatársa volt, folyó hó 3-án hirtelen meghalt. A rokonszenves férfiut megyénkből is igen sokan ismerték, s halála széles körben kelt őszinte részvétet. A „Borsodmegyei Lapok" szerkesztősége és kiadóhivatala külön gyászjelentést adott ki. Az elhunytat folyó hó 6-án nagy részvét mellett temették el Miskolczon. Áldott legyen emléke!

Szilveszter-esti mulatság. A polgári olvasókörben kedélyes, jól sikerült mulatsággal váltak meg az ó esztendőtől s viharos jó kedv közepette köszöntötték az uj évet. A mulatságot sok érdekes mozzanat tette változatossá. Éjfél előtt Rábely Etelka nagy tetszés mellett adott elő egy monológot, melyért a hallgatóság lelkes tapsviharral jutalmazta a kedves előadót. Azután Pitta Vilmos adta elő szintén ügyesen és általános tetszés mellett az „Orr" czimü monológot. Végül, mikor már az éjfél közelgett, Szabó Erzsike szavalta el Tompa Mihály „Búcsú az ó évtől" czimü költeményét. Mély érzéssel és korrekt hanglejtéssel adta elő a verset, melynek előadása szüni nem akaró tapsvihart keltett. A közönség örömmel gratulált a közreműködőknek, kik az estélyt emelték és kellemes szórakozást nyujtottak. E közben elérkezett az uj esztendő s a Rákóczy induló hangjainál üdvözölték és elhalmozták jó kivánságokkal egymást a jelenlevők. — Az uj esztendőt aztán világpostával nyitották meg, harsogott a levélhordó kürtjének hangja, fogyott az ansigts-kártya s a legtöbb levelezőlap birtokosa Szabó Erzsike egy gyönyörü virág-csokrot kapott. A reggeli órákig tartott a mulatság, melyen a jelenvoltak kedélyesen töltötték az éjszakát és igazán jól érezték magukat.

Conservgyári gyülés. Folyó hó 4-én délelőtt 11 órakor a conservgyár igazgató-választmánya gyülést tartott a rimaszombati takarékpénztár tanácstermében. A gyülés főtárgya volt a főgépészi állásra beérkezett pályázatok fölötti döntés. Az igazgató-választmány megegyezésre is jutott és egy képzett fiatal magyar embert szerződtetett főgépésznek.

Uj iparvállalat Nagyrőczén. A mint örömmel értesülünk vármegyénk egyik virágzó városkájában Nagy-Rőczén egy Lengyár-részvénytársaság van keletkezőben. Annál inkább kötelességünknek tartjuk üdvözölni ezen uj iparvállalatot, és a nagyközönség figyelmébe és pártfogásába ajánlani, mivel a létesitendő gyárral a Garam völgyén nagyobb arányu lentermelés lesz kapcsolatban. A Garam völgye elszegényedett népességének sorsát ez mindenesetre meg fogja javitani.

A miskolczi kereskedelmi és iparkamara f. hó 8-án (csütörtökön) délután 3 órakor ülést tart, melynek napirendje ez: 1. Elnöki előterjesztések. 2. Dr. Szentpáli István titkárnak állásáról való lemondása, elbucsuzása és ezzel kapcsolatos intézkedések. 3. A titkári állásnak előléptetés utján való betöltése. (Az elnökség javaslata.) 4. Weidlich Pál miskolczi kereskedő adománya utazási ösztöndijra. 5. Elnöki visszapillantás a kamara legutóbbi öt éves időszakára.

Szerelmes csizmadia legény. Nagy riadalmat okozott városunkban folyó hó 5-én a kora reggeli órákban egy a viszonozatlan szerelem emésztő bánata által felizgatott csizmadia legény. A szerencsétlen szerelmes bizonyára valamely rémregényből olvasott borzasztó történet behatása alatt egy magánházba lopta be magát, a hol szivének bálványa szakácsnői minőségbe szolgált. A hideg szivü hölgy ezen alkalommal is hajthatatlannak mutatkozott a szerelmes lovag ömlengéseivel szemben és a visszautasitott csizmadia legény magával vitt revorvelével előbb a leányt fenyegette meg, majd mikor ez a nyitva levő ajtón kifutott, elkeseredésében kétszer önmagára lőtt. Volt azonban annyira elővigyázatos, hogy a golyók czélt tévesztettek és igy csak a földi igazságszolgáltatás fogja megbüntetni a visszautasitott szerelmest.

Megbolondult toronyóra Néhány nap előtt a róm. kath. templom becsületben megrozsdásodott toronyórája megbolondult. A nagyzási mánia tünetei mutatkoztak rajta, a mennyiben négy helyett kerekszámban éppen negyvenet ütött. Ütött volna talán még többet is, de egy varju rászállott a mutatóra és igy megállott az óra. A varjú helyett talán inkább a kezelő órásnak kellene segiteni derék toronyóránk nagyzási hóbortján.

Vizkereszti vásár. Az idei vizkereszti vásár első napja meglehetős csendesen mult el. Az időjárás is rendkivül kedvezőtlen volt, és a forgalmat jelentékenyen csökkentette az, hogy a Kurincz-pusztán fenalló sertésvész miatt a járlat nem oldatott fel, s igy sertésvásár — mit a nagyközönség oly nehezen várt — nem tartatott. A drágaság hallatlan, ugy, hogy maholnap a piaczról élni nem lehet, mert arra a legöregebb emberek sem emlékeznek, hogy Rimaszombatban a tojásnak párját 10—12 krajczárért árulják. Most még ezért az árért is alig lehet kapni, s bizvást lehet mondani, hogy a piacz jóval drágább mint a fővárosban, s ha még sokáig ilyen viszonyok lesznek nálunk, igazán nem tudjuk, hová jutunk. A háziasszonyok tele vannak keserü panaszszal, a férjek meg zúgolódnak, segiteni — sajnos — nem lehet.

Köszönetnyilvánitás. Mindazoknak, kik hőn szeretett kis leányunk elhalálozása alkalmával mély fájdalmunkat részvétük nyilvánitásával enyhiteni igyekeztek, ez uton mondunk őszinte, hálás köszönetet.

Heksch Bertalan és neje.

Rendőrségünk figyelmébe. A szeszélyes időjárás következményeként utczáink és tereink valóságos jégpályára alakultak át. A tükör-sima járdán az ember minden pillanatban ki van téve az elesés veszélyének. Ez uton is felhivjuk a rendőrkapitányság figyelmét, hogy intézkedjék, miszerint a járdáról olvadás alkalmával seperjék le a megolvadt sarat, hogy fagyás idején legalább a gyalog járó szegény emberek legyenek biztonságban.

(B—tt.)

Egészségügyi kimutatás. A vármegye tiszti főorvosának deczember havi jelentése szerint az elmult hónapban előfordult fertőző megbetegedés: *Vörheny*: Polonka 2 (megh. 1), Sumjácz 5, Almágy 4 (megh. 1), Bátka 2 (megh. 2), Péterfalva 1, Radnót 17 (megh. 5), Várgede 2 (megh. 1), Velkenye 1, Gyubákó 12 (megh. 5), Klenócz 1, Nyustya 1, Osgyán 2, Tiszolcz 24 (megh. 3), Füge 4, Hét 3, Lévárt 4, Málé 4 (megh. 2), Oldalfala 1, Poszoba 8, Putnok 4, Ragály 1, Szentkirály 2, Szkáros 1, Tornallya 4; *Kanyaró:* Rimaszécs 2 Uzapanyit 1, Tamásfala 5. Ráhó 1, Barka 46, Berzéte 24, Betlér 1, Dernő 43, Hárskut 83, Kovácsvágás 15, Kőrös 8 (megh. 2), K.-H.-Váralja 19, Lucska 14, Nadabula 2, Rudna 3, Gömörpanyit 1, Tornallya 4, Rimaszombat 124 (megh. 2), Rozsnyó 47 (megh. 4); *Roncsoló toroklob:* Orlajtörék 1, Rimabrézó 1, Hanva 1 (megh. 1), Putnok 2 (megh. 1), Felső-Vály 1, Lőkösháza 2 (megh. 1); *Hökhurut:* Rimaszombat 3; *Hasihagymáz:* Sumjácz 1, Kövi 1, Alsó-Vály 1, Felső-Vály 1, Málé 1, Jolsva 1; *Aggyerinczagylob:* Telgárt 1; *b. himlő:* Tornallya 4, Zádorfalva 2.

Az első villamos fény tegnap este gyulladt ki városunkban a Samarjay féle ház bolthelyiségében, hol a konzervgyár igazgatósága a villamos lámpák és berendezésekből kiállitást rendez. A villamos izzólámpa fénye, élénk sugarai nagy feltünést keltettek s a kiváncsiak nagy tömege gyönyörködött a bolthelyiségből kiáradó vakitó fényben. Mint halljuk, az üzletben most naponkint fogják a villamos világitást különféle alakban az érdeklődő közönségnek bemutatni. Az utczák kivilágitása azonban egyelőre bizonytalan időre van elhalasztva, mert a gyár az előfizetők nagy számára való tekintettel kénytelen bővitett áramokat berendezni s e czélból uj gépeket rendelt meg, melyek még nem érkeztek meg s megérkezésük ideje is bizonytalan.

Számadás. A rimaszombati polg. olvasókör által saját helyiségében rendezett Szilveszter-est jövedelme: bevétel: 142 kor. 60 fillér, kiadás: 63 kor. 48 fillér, tiszta maradvány: 79 kor. 12 fillér. Köszönettel nyugtázuk a következő szives felülfizetéseket: Vámossy Sándor ur 9 kor., Pongó Lajos ur 2 kor., Iványik György, Gábris Barnabás, Csorba Béla, Mares Gyula, Kenyeressy József és ifj. Simon János urak 1—1 kor., Bábás József ur 60 fillér, összesen: 17 kor. 60 fillér. — Rimaszombat, 1903. január 4-én. Rónay, pénztárnok.

Működvelői előadás Klenóczon. Deczember hó 27-én Klenóczon tartott mükedvelői előadás nem várt sikerrel folyt le. Három darab került szinre u. m. „A rendelő óra" „A kismama" és a „Miniszterelnök bálja" A női szereplő tagok közül Leng Miluska, Zajacz Margitka, Hruska Juliska, Hruska Mariska, Faluba Erzsike, Bálint Juliska és Mudrony Mariska, igazán bámulatot keltő bátorsággal léptek a zsufolásig tömve volt néző tér elé, a hol szerepüket minden kifogás nélkül adták elő. A rendezőség ez uton is köszönetét nyilványitja a szereplőknek. A férfi szereplők szintén sokban hozzá járultak az előadás sikeréhez. Az előadást táncz követte mely a legjobb hangulat mellett folyt le reggeli 6 óráig. A bevétel 187 kor. volt. — Felülfizettek: Aronffy Ernő 8 kor. 40 fill., Marton János 10 kor., Holtstein Armin 10 kor., Micske Gusztáv 2 kor., Dr. Hruska János 2 kor., Bálint János 2 kor., Figuli Pál 1 kor., Tomo Mihály 1 kor. 40 fill., Zajacz Mátyás 40 fill., Filyó Pál 30 fill., Uhrin Dániel 40 fill., Lipták Endre 60 fill., Lipták György 60 fill., Molnár Gusztáv 80 fill., Argay György 1 kor. 80 fill., Scholcz Adám 80 fill., Bihary Géza 1 kor. 60 fill., Bihary Aladár 1 kor., Karczag Józsefné 40 fill., Füzi Rezső 40 fill., Fehér Sándor 40 fill., Káhle Elemér 1 kor. 40 fill., Takács György 40 fill, Dediussky Mihály 60 fill., Petrivalszky N-né 40 fill., Zejti N. 80 fill., Paulovics János 2 kor. 40 fill., Csorbay Endre 2 kor., Szentmiklósy N. 40 fill., Galád János 40 fill., Bosánszky Istvánné 40 fill., Özv. Leng Istvánné 40 fillér. — Klenóczon, 1903. évi január hó 5-én. Topscher Gyula.

Nyilvános nyugtázás. A „Pelsüczi polgárok olvasó és társalgó-egylete" által 1902. deczember 26-án rendezett jótékonyczélu mükedvelői előadás és tánczmulatság összes bevétele volt: 328 kor. 30 fillér; kiadása: 134 kor. 42 fillér; tiszta jövedelme: 193 kor. 88 fillér. Ezen alkalommal felülfizettek: Szentpétery Sámuel, Fridrik Vilmos, Bergstein Miksáné, Veiszada Zsigmondné, Blum Rezső, Zsanda János 2—2 koronát; Dr. Gescheit József, Decsi Gyula, Partos Mór, Lőrincz András. Lunacsek Ferencz, Héregi János, Schön Bertalan, Zsigrai István, Mesko István, Czakó Sámuel, Lunacsek Gyula 1—1 koronát; Simko Gyula 80 fill., Hanacsek Oszkár 60 fill., Sallay Béla, Tóth Sámuel Urbán Gyula, Friedman Sámuel, Tóth György 40—40 fill., Jánosik János, Belukács András, Kovács József 20—20 fillér. — A szives adakozóknak, valamint a m. t. közönségnek nagyrabecsült pártfogásukért e helyen is leghálásabb köszönetét fejezi ki

A rendezőség.

A „Zenélő Magyarország" első füzete a következő kedvelt és népszerü zenemüveket tartalmazza: „Ha tudtad hogy nem szerettél, mért csaltál meg engemet" és „Bozsa Mári libája" magyar nótákat a „Csókon szerzett vőlegény-"ből (énekli Fedák Sári) Gaál Ferencz „Szilveszter estéjén". Idyllt. Baumann Károly legsikerültebb kupléját „Az én papám"-at és végül a „Mindig vigan (Semper fidelis) világhirü amerikai indulót Sousa Fülöptől. Havonta két hasonló gazdag tartalmu füzet jelenik meg, s negyedévben 6 füzetre csak 3 korona az előfizetés, a mely a „Zenélő Magyarország" (Klökner Ede) zenemü kiadóhivatalába Budapest. VIII. József-körut 22—24. intézendő, hol egyuttal minden nyomtatásban megjelent zenemüvek legjobban megrendelhetők, s honnan minden zenekedvelőnek mutatványszámot és zenemüárjegyzéket ingyen és bérmentve küldenek.

Magán-hirdetések.

Tavaszi vetésre járó buza

bővebb termő, mint más tavaszi buza, őszszel s tavaszszal egyformán vethető, métermázsája 24 koronáért kapható: **ifj. Szabó Lászlónál, Várgedén.**

Almágyi bor.

Tisztelettel értesitem a nagyérdemü közönséget, miszerint **Deák Ferencz-utcza 8. szám** alatti emeleti lakásomon almágyi szőllőmben termett ez idei **saját termésü** és ez időszerint kiváló jó minőségü **uj boraimnak,** a melynek tiszta és hamisitatlan valódiságáért kezeskedem, pecsételt üvegekbeni eladását deczemberben megkezdtem. **Ára üvegenként: 35 kr. Palaczkokra külön 5 kr.** fizetendő.

Kitünő zamatú **ó — pecsenye — bornak,** a mely valóságos gyógy-bor, **üvegje 50 kr.,** melyre külön 5 kr. lefizetendő.

Vidékről 56 literen felőli mennyiség vételénél literje 4$^1/_2$ krval, a fogyasztási adóval olcsóbb.

Benyó Béla, bortermelő.

Eladó ház.

A rimaszombati takarékpénztár tulajdonát tévő **Biaczovszky-féle ház** és belsőség folyó **1903-ik évi január hó 15-én** délután 2 órakor a pénzintézet tanácstermében tartandó **magán-árverésen** el fog adatni; ha azonban megfelelő ajánlat nem tétetnék, az intézet jogositva lesz az árverési eljárást eredménytelennek nyilvánitani s minden következmény nélkül beszüntetni.

Birtok eladás.

Felső Borsodvármegyében, Gömörvármegye határán, az ózdi vasgyár tájékán 900 m. holdon fölüli birtok **eladó, esetleg bérbeadó.**

Czim a **kiadóhivatalban.** 2–3

Pályázati hirdetmény.

5731. sz. — A Gömör-Kishont t. e. vármegye rozsnyói járásban Dobsina r. t. város székhelylyel Gócs, Oláhpatak, Feketepatak, Rédova és Felső-Sajó községekből rendszeresitett egészségügyi körorvosi állásra pályázatot hirdetek. A körorvos évi javadalmazása ezidő szerint 1373 korona készpénz és 40 köbméter tüzifából áll, mely fizetéshez Dobsina város 800 korona törzsfizetéssel. 120 korona lakpénzzel és 40 köbméter tüzifával, Gócs község 73 kor. 40 fillérrel, Oláhpatak község 113 kor. 80 fillérrel, Rédova község 146 kor 94 fillérrel, F.-Sajó község 52 kor. 60 fillérrel, Feketepatak község 71 kor. 80 fillérrel járul hozzá. A körorvos által szedhető látogatási dijak az 1876. évi XIV. t.-cz. 144. §-a értelmében az érdekelt város és községekkel egyezségileg ujból állapitandók meg. Megjegyzettetik, hogy a fizetés kikerekitésére vonatkozolag a tárgyalások az érdekelt községekkel folyamatban vannak.

A körorvos választása az 1886. évi XXII. t.-cz. 83. §., illetőleg az 1876. évi XIV. t cz. 144. §-a értelmében a kör székhelyén Dobsinán **1903. évi jennár 22-ik napján** d. e. 10 órakor a városháza tanácstermében tartandó választó közgyülésen fog megejtetni.

Felhivom a pályázni szandékozókat, hogy előirt képesitésöket igazoló eredeti okmányaikkal felszerelt pályázati kérvényeiket hozzám 1903. évi január hó 21-ik napjáig terjesszék he.

Rozsnyó, 1902. évi deczember hó 31-én.

Nagy Elemér, főszolgabiró.

Hirdetmény.

629. sz. — Alulirt birósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz 102. §-a értelmében ezennel közhirré teszi, hogy a rimaszombati kir. törvényszék 1902. évi 5037. számu végzése következtében **dr. Ràróssy Gyula** ügyvéd által képviselt **a gömörmegyei nép- és iparbank** javara **Hamvay József és Kossuth József** ellen 1520 korona s járulékai erejéig 1902. évi szeptember hó 13-án foganatositott kielégitési végrehajtás alkalmával lefoglalt és 2100 koronára becsült lovak, kocsik, hintó, szánkából álló ingók nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a rimaszécsi kir. járásbiróság 1902. évi 432. számu végzése folytán 1520 korona tőkekövetelés, ennek 1902. évi május hó 28-ik napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 138 koronában biróilag már megállapitott költségek erejéig Csizben, alpereseknél leendő foganatositása czéljából határidőül **1903-ik évi január hó 15-ik napjának** délutáni 2 órája kitüzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. tcz. 107. és 108. §-a értelmében, készpénzfizetés mellett a legtöbbet igérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Rimaszécs, 1902. évi deczember hó 26-án.

Kovács Géza, kir. bir. végrehajtó.

Hirdetmény.

7859. sz. — A rimaszombati kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhirrré teszi, hogy **Bugàr Dúzsik Julianna** végrehajtatónak **Bugár Dúzsik Pál** végrehajtást szenvedő elleni s járulékai iránti árverési ügyében az utóajánlati árverést az 1881. évi 60. t.-cz. 144. és következő §§ ai értelmében a rimaszombati kir. törvényszék területén levő Lipócz községben fekvő s a lipóczi 70. számu telekjegyzőkönyvben A. 1 sor, 12/t. hrzi szám alatt foglalt Bugár Dúzsik Pál beltelkére és azon épült 42. szám alatti házra és az ez után járó urbéri erdő, legelő illetményre 460 korona;

a lipóczi 64. számú telekjegyzőkönyvben A. 2—14. sorszám alatt foglalt $^1/_4$ urbéri külbirtokból, a B. 4 alatti Bugár Dúzsik Pált $^1/_3$ részben megillető jutalékra 251 koronában ezennel megállapitott kikiáltási árban elrendelte, annak megtartására határnapul **1903. évi januàr hó 30-ik** napjának d. e. 10 óráját Lipócz községében, a községi biró házához tüzte ki, mely alkalommal a fent körülirt ingatlanok az utóajánlattevő által igért 385 koronán alól eladatni nem fog.

Árverezni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10 %-át azaz 46 kor. és 25 kor. 10 fillért készpénzben vagy az 1882. évi 60. t.-cz. 42. § ában jelzett és az 1881. november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8. § ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezeihez letenni, vagy az 1881. évi 60-ik törvényczikk 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállitott elismervényt az árverés megkezdése előtt átszolgáltatni.

Rimaszombati kir. törvényszék, mint tkvi hatóság 1902. évi deczember hó 8-án.

Pongrácz, kir. tszéki biró.

Meghivás.

A putnoki takarékpénztár részvénytársaság t. részvényesei **Putnokon** a **Vám** vendéglő nagytermében **folyó 1903. évi január hó 28-án** d. e. 10 órakor tartandó

rendes közgyülésre

tisztelettel meghivatnak.

Közgyülés tárgyai:

1. Igazgatóság és felügyelő bizottság jelentése.
2. Mérleg és számadás előterjesztése.
3. Tiszta jövedelem feletti intézkedés.

A mérleg és zárszámadás a hivatalos órák alatt az üzlethelyiségben, a t. részvényesek által megtekinthető.

Putnok, 1903. január hó 1-én.

Az igazgatóság.

Hirdetmény.

655, 656. sz. — Alulirt birósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirré teszi, hogy a rimaszombati kir. törvényszék 1902. évi 4111, 4110, 3397. számu végzése következtében **dr. Kovács Miklós** ügyvéd által képviselt **a tornallyai takarékpénztàr** javára **Kossuth József és társai** ellen 600 korona, 1500 korona, 900 korona, 1800 korona és 600 korona s járulékai erejéig 1902. évi október hó 7-én foganatositott kielégitési végrehajtás alkalmával le- és felülfoglalt és 6712 koronára becsült lovak, kocsik, szekerek, butorok, lóravaló hámok és sertésekből álló ingók nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a rimaszécsi kir. jbiróság 1902. évi 354. számu végzése folytán 600 kor., 1500 korona, 900 korona, 1800 korona és 600 korona tőkekövetelés, ennek 1902. évi április hó 15 és május hó 29-ik napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 474 korona 32 fillérben biróilag már megállapitott költségek erejéig Csizben, alpereseknél leendő foganatositása czéljából határidőül **1903. évi január hó 22-ik** napjának délelőtti 10 órájára kitüzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §§-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet igérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Rimaszécs, 1902. évi deczember hó 26-án.

Kovács Géza, kir. bir. végrehajtó.

Hirdetmény.

A nagyrőczei kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság közhirré teszi, hogy a **nagyrőczei takarékpénztár** végrehajtatónak **özv. Tepliczki Istvánné és társai** végrehajtást szenvedő elleni 226 korona tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a rimaszombati kir. törvényszék (a nagyrőczei kir. járásbiróság) területén lévő Sumjacz község határában fekvő, a sumjáczi 54. számu telekjegyzőkönyvben A. 1. 1—41. sorsz. alatti ingatlanok, ugymint: szantók és rétekből a B. 1 alatti Tepliczki István kiskorút, a B. 18—22. sorszám alatti Tepliczki Simon, Mária, József, Ilona és János kiskorúakat együtt $^1/_{10}$-ed részben illető jutalékaikra 154 korona, továbbá az ugyanottani 69. számu telekjegyző könyvben A. 1. 1—27. sorszám alatt foglalt szantók és rétekből álló ingatlanokból a B. 10—14. sorszám alatti Tepliczki Simon kiskorú Tepliczki Mária kiskorú, Tepliczki József kiskorú, Tepliczki Ilona kiskorú és Tepliczki János kiskorút együtt $^1/_4$-ed részben illető jutalékaikra 192 korona 50 fillér, valamint az ugyanottani 288. sz. telekjegyzőkönyvben A. 1. 1—3. sorszám alatt a Tepliczki István, Tepliczki Pál, Tepliczki Janos, Tepliczki Erzsébet kiskorú, Sumjácz község volt urbéres közönsége, Csupka Mihaly Tepliczki és Csupka János Csupka tulajdonául bevezetett 230. hrzi szam uj 160, régi 155. összeirási számu ház, udvar és melléképületek, nemkülönben az ez után járó erdő és legelő illetőségre, — az 1881. évi LX. t.-cz. 156. §-ának alkalmazásával — egészben 320 korona, végül az ugyanottani 495. számu telekjegyzőkönyvben A. 1. 1—4. sorszám alatt Tepliczki Pal kiskorú, Skút György, Skút Ilona férj. Matykó Józsefné, Skút József, Skút Mária kiskorú, Holmann János, Tepliczki Simon kiskorú, Tepliczki Mária kiskorú, Tepliczki József kiskorú, Tepliczki Ilona kiskorú és Tepliczki János kiskorú tulajdonául bevezetett 240. hrzi szám uj, 171 régi, 147. összeirási számu ház és a 241. hrzi szam alatt közös udvarbeli illetőség, valamint az azután járó erdő és legelő illetőségre szintén az 1881. évi LX. t.-cz. 156. §-ának alkalmazásával egészben, de ezen vagyis a 495. számu telekjegyzőkönyvben A. 1. 1—4. sorsz. alatt foglalt ingatlanok $^{11}/_{60}$-ad részére az özv. Skút Peterné szül Mihalkó Dorottya javára bekebelezett özvegyi haszonélvezeti jog épségben tartása mellett 328 koronában ezennel megállapitott kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1903. évi január hó 20-ik** napján, délelőtti 10 órakor Sumjacz községházanál megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 %-át, vagyis 15 kor. 40 fill., 19 kor. 25 fill., 32 kor. és 32 kor. 80 fillért készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számitott és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8-dik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezeihez letenni, vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállitott elismervényt az árverés megtartása előtt átszolgáltatni.

Kelt Nagyrőczén, 1902. évi október hó 31-én. — A nagyrőczei kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság.

Dessewffy, kir. jbiró.

Hirdetmény.

Néhai **Schwarcz Karolin hagyatékát** képező összes ingóságok **folyó hó 14-én,** d. e. 10 órakor a helyszinén előleges birói árverésen el fognak adatni.

Dr. Krausz Gyula, ügyvéd.

Hirdetmény.

779. sz. — Alulirt birósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102 §-a értelmében ezennel közhirré teszi, hogy a rimaszombati kir. törvényszék 1902. évi 750. számu végzése következtében **dr. Ráróssy Gyula** ügyvéd által képviselt **a gömörmegyei nép- és iparbank** javára **Stelkovics László és Kossuth József** ellen 582 korona 40 fillér s járulékai erejéig 1902 évi márczius hó 24-én foganatositott kielégitési végrehajtás alkalmával lefoglalt és 3300 koronára becsült lovak, kocsik, szekerekből álló ingók nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a rimaszécsi kir. jbiróság 1902. évi 83/6. számu végzése folytán 582 korona 40 fillér tőkekövetelés, ennek 1901. évi október hó 1-sö napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 130 korona 66 fillérben biróilag már megállapitott költség erejéig Hangonyon és Csizben leendő foganatositása czéljából határidőül **1903. évi január hó 15-ik** napjának d. e. 10 órája kitüzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. § ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet igérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Rimaszécs, 1902. évi deczember hó 26-án.

Kovàcs Géza, kir. bir. végrehajtó.

Hirdetmény.

730. sz. — Alulirt birósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. § a értelmében ezennel közhirré teszi, hogy a budapesti ker. váltó királyi törvényszék 1902. évi 109334. számu végzése következtében **dr Frenkel Lipót** ügyvéd által képviselt **Zimer testvérek czég** javára **Molnár Ferencz és neje** ellen 400 korona s járulékai erejéig 1902. évi november hó 20-án foganatositott kielégitési végrehajtás alkalmával felülfoglalt és 1736 koronára becsült lovak, kocsik, szobabeli butorok, gépek, szőnyegekből álló ingók nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a rimaszécsi kir. járásbiróság 1902. évi 502. számu végzése folytán 400 korona tőkekövetelés és ennek 1902. évi november hó 3-ik napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 60 kor. 85 fillérben biróilag már megállapitott költség erejéig Rimaszécsben alperesnél leendő foganatositása czéljából határidőül **1903. évi január hó 10-ik** napjának délelőtti 10 órája kitüzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-czikk 107. és 108. §§-ai értelmében, készpénz fizetés mellett, a legtöbbet igérőnek becsáron alul is elfognak adatni.

Kelt Rimaszécs, 1902. évi deczember hó 26-án.

Kovács Géza, kir. bir. végrehajtó.

HOLLÓSY JÓZSEF

első és legrégibb temetkező-vállalata

RIMASZOMBATBAN.

Ércz- és fakoporsók gyári bizományi raktára.

Butorkereskedés, asztalos műhely.

Losonczi-utcza 21. és **Kossuth Lajos-u. 19. sz. saját házában.**

Alapittatott 1864. Alapittatott 1864.

Tisztelettel hozom a nagyérdemü helybeli és vidéki közönség tudomására, hogy az **1864. évtől** fennálló **temetkező-vállalatomban** ez idő szerint az **ország legelső gyárainak ércz-** és **fakoporsó** készitményeit **birom** raktáron **bizományba.**

Halalozasok alkalmaval a szomorodott felek **raktáramban a szükséges összes kellékeket,** különféle minőségben és választékban — mérsékelt áron — **kellelhetik;** van raktáron mindenféle alaku és nagyságu, diszes és egyszerü **ércz-** és **fakoporsó, szemfedő, lepedő, fejpárna** és **fejdisz, harisnya** és **czipő, gyertya** a ravatal körül és az egyházi személyek részére, **sirkoszorú, koszorúszalag** különféle szélesség és szinben, **mű-** és **diszvirág** a koporsó és halottas szoba diszitéséhez stb stb.

Tartok **halottas kocsikat** egyenruhás szolgaszemélyzettel.

Továbbá ajánlkozom halottkémi jelentés kieszközlésére, sirhely kiásatására, harangoztatas, halottas szobának és környékének feketével való bevonására és diszitésére, gyászjelentések készitése és szétküldésére, az egyházi személyeknek a végtisztesség megadására való felkérésére stb.

— —

Bútorokból nagy raktárt tartok folyton, itt a legegyszerűbbtől a legdivatosabb tárgyak is feltalálhatók és minden jutányos áron; igen **alkalmas vásárlás menyasszonyi berendezkedésre.**

Épületi asztalos munkák bárminő kivitelben, a legjobb anyagból **műhelyemben** szintén **készül.**

Szolgálatkészségemet és raktáram nagy választékát a n. é. közönség jóakaratába ajánlva, vagyok

kiváló tisztelettel

HOLLÓSY JÓZSEF,
temetésrendező, butor- és épületasztalos.

1—*

Rimaszombat, 1903. Nyomatott Rábely Miklós könyvnyomdájában.